

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 10Csp/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919202000
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Stašíková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2020:5919202000.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Blaženou Stašíkovou v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzska republika, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava - Staré Mesto, zastúpený: advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., Ventúrska 16, 811 01 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému: U. C., nar.XX.X.XXXX, bytom XXX XX W., H. XXXX/XX, o zaplatenie 1.008,79 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Súd žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu 28.11.2019 sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby súd žalovanú zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1.008,79 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 30,00% ročne zo sumy 819,80 eur od 17.12.2016 až do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 995,93 eur od 17.12.2016 do zaplatenia. Tiež sa domáhal náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že účinnosťou ku dňu 30.6.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783 (zanikajúca spoločnosť) so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísanou v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902 (nástupnícka spoločnosť). Spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. (ďalej len Cetelem) v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie a spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom. Dňa 3.9.2015 uzavrel Cetelem ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty (ďalej len "úverová zmluva") podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej len "rámcová zmluva") podľa zákona č. 492/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok Cetelemu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa bodu 1.5. Úverovej zmluvy žalovaný súhlasil s tým, aby Cetelem poukázal peňažné prostriedky vo výške prvého čerpania revolvingového úveru predajcovi, ktorý žalovanému predal tovar opísaný v základných podmienkach úverovej zmluvy. Na základe tohto súhlasu Cetelem poskytol prvé čerpanie

úveru žalovanému tak, že uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu a žalovanému vydal kreditnú kartu na jeho meno a poskytol mu dohodnuté platobné služby s ňou spojené. Podľa bodu 3.1. Úverovej zmluvy bol žalovaný oprávnený čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru a/alebo služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený žalovaným alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj pri použití informačných technológií. Žalovaný takto po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1.773,50 eur tak, že sumu 1.759,00 eur žalovaný čerpal výbermi hotovosti z bankomatov, platbami na vybraných obchodných miestach, platbami poistenia platieb a sumu 14,50 eur predstavujú poplatky, ktoré Cetelem účtoval žalovanému v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Uvedené skutočnosti potvrdzuje Výpis z úverového účtu žalovaného a Potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov, ktoré žalobca predložil v prílohe. Podľa bodu 4.3. Úverovej zmluvy sa žalovaný zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ak sa s Cetelemom nedohodol inak. Cetelem splátku použije na úhradu splatných záväzkov klienta. Pri výpočte úrokov z úveru vychádza Cetelem z roku s 365 dňami (v prípade prestupného roku s 366 dňami) a zo skutočného počtu dní. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný Cetelemu len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 1.125,44 eur, čo preukazuje Výpis z úverového účtu žalovaného. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval. Poukázal na bod 7.1. Úverovej zmluvy, a možnosť: po a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú Cetelem určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, b) odstúpiť od úverovej zmluvy s okamžitou platnosťou, c) vypovedať úverovú zmluvu; výpovedná doba je dva mesiace a začína plynúť v 1. deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola klientovi výpoveď zaslaná, d) pozastaviť ďalšie čerpanie úveru, bod 10. Úverovej zmluvy. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca vyhlásil dňa 16.12.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Tiež poukázal na bod 7.2. Úverovej zmluvy, § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, bod 7.4. Úverovej zmluvy, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka.

3. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení navrhol vykonať dokazovanie:

- výpis z OR SR preukazujúci zlúčenie spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. so žalobcom,
- zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere,
- výpis z úverového účtu žalovaného,
- potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov,
- oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s potvrdením o doručení,
- výpis z úverového účtu žalovaného,

4. Žaloba s prílohami a procesnými poučeniami boli žalovanej doručené dňa 7.1.2020, písomne sa k žalobe nevyjadřila.

5. Na nariadené pojednávanie sa žalobca ani jeho právny zástupca nedostavili, súd vo veci konal a rozhodol v ich neprítomnosti (§180CSP)

6. V rámci dokazovania sa súd oboznámil so žalobou a listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a to Zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovou zmluvou o poskytovaní platobných kariet zo dňa 3.9.2015, výpisom z účtu žalovanej, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej a zistil nasledovný skutkový stav veci:

7. Medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Cetelem Slovensko a.s. a žalovanou bola dňa 3.9.2015 uzatvorená Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere zahŕňajúca zmluvu o vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných kariet. Predmetom zmluvy v časti 1 bolo poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru žalovanej vo výške 5.000,- eur v aktuálnej výške úverového rámca 900,- eur a to za podmienok dohodnutých v zmluve. Žalovaná bola povinná poskytnúť úver splácať v min. 5% splátkach z čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- eur. Splatnosť 1. mesačnej splátky bola dohodnutá na 10. deň v mesiaci nasledujúcom o mesiaci v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie úveru. Cena tovaru alebo služby 579,- eur. Úver bol žalovanej poskytnutý pri fixnej úrokovej sadzbe 30,00%, výške RPMN 34,49%, odplate 30%, priemernej RPMN 24,97%,

štandardný súbor poistenia s poplatkom 4,99%. Prvé čerpanie jednorazovo bezhotovostne. Dodatočné čerpanie revolvingového úveru 900,- eur, s výškou mesačnej splátky 87,74 eur s celkovou čiastkou k zaplateniu 1052,88 eur.

8. V zmysle časti 7. bod 7.1.1. v prípade, ak klient nespláca poskytnutý revolvingový úver riadne a včas, ak klient poskytol Cetelemu nepravdivé a/alebo nesprávne údaje, ak bolo na majetok klienta alebo manžela/manželku klienta začaté exekučné konanie, alebo ak klient nespláca ďalšie záväzky voči Cetelemu alebo iným veriteľom, je Cetelem oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť revolvingového úveru, t.j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú Cetelem určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. 7.2.Cetelem je oprávnený v prípade porušenia povinnosti klienta splácať poskytnutý revolvingový úver riadne a včas, požadovať od klienta zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním revolvingového úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a klient je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť .

9. Podľa bodu 7.4 časti 7., ku dňu účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru/revolvingového úveru alebo odstúpenia od zmluvy alebo výpovede zmluvy je splatný celý dlh klienta voči Cetelemu. Nesplatená istina revolvingového úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v zmluve, t.j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia revolvingového úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu.

10. Z výpisu z účtu žalovanej vyplýva, že v prospech žalobcu uhradila dňa celkom 1125,44 eur poslednú sumu dňa 14.3.2016 vo výške 112,- eur.

11. Z poskytnutého úveru čerpala celkom 1759,- eur, a to dňa 9.9.2015, 25.9.2015, 1.10.2015, 26.11.2015, 15.12.2015, 18.12.2015, 22.12.2015 a 24.12.2015.

12. V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 29.12.2016 pôvodný veriteľ žalovanú upovedomil o tom, že nakoľko poskytnutý úver nesplácala riadne a včas napriek opakovaným výzvam, ku dňu 16.12.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru. Veriteľ žalovanú vyzval na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 1008,79 eur.

13. Na pojednávaní žalovaná uviedla, že pokiaľ sa týka uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tak ona v tom čase brala televízor na splátky, zrejme za sumu, ktorá je uvedená v zmluve. Následne po uzavretí tejto zmluvy žalobca zaslal kartu a ona potom vyberala finančné prostriedky prostredníctvom bankomatu. Na otázku uviedla, že pri uzatváraní zmluvy jej nedali čítať zmluvy o poistení. Nemala vedomosť o tom, že ten úver je poistený. Pokiaľ sa týka splácania, tak možno zaplatila dve splátky, ale viac nie. Bolo to asi v roku 2015, teda mesiac po tom, čo dostala televízor. Televízor zakúpila v predajni Okay. Odtedy už žiadne splátky neuhrádzala. Pokiaľ sa týka výberov z bankomatu, tak už si to nepamätá, ale zrejme tento výber bol takto uskutočnený.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods.2 ObZ, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 ObZ, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 ObZ, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 OZ. zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. J. je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. J. sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 100 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 54a OZ účinného od 5.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

14. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom, bola uzavretá zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, pre ktorú je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Na základe tejto skutočnosti súd v súlade s ust. § 295 veta prvá Civilného sporového poriadku, vykonal aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, nakoľko citované ustanovenie splnomocňuje súd aby v záujme ochrany slabšej zmluvnej strany (spotrebiteľa) vykonal dôkazy aj bez jej návrhu.

15. Súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou bola 3.9.2015 uzatvorená Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere zahŕňajúca zmluvu o vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných kariet. Predmetom zmluvy v časti 1 bolo poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru žalovanej vo výške 5.000,- eur v aktuálnej výške úverového rámca 900,- eur a to za podmienok dohodnutých v zmluve. Žalovaná bola povinná poskytnúť úver splácať v min. 5% splátkach z čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- eur. Splatnosť 1. mesačnej splátky bola dohodnutá na 10. deň v mesiaci nasledujúcom o mesiaci v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie úveru. Cena tovaru alebo služby 579,- eur. Úver bol žalovanej poskytnutý pri fixnej úrokovej sadzbe 30,00%, výške RPMN 34,49%, odplate 30%, priemernej RPMN 24,97%, štandardný súbor poistenia s poplatkom 4,99%. Z dôvodu neplnenia záväzkov žalovanou následne pôvodný veriteľ ku dňu 16.12.2016 vyhlásil splatnosť celého úveru. Ku dňu vyhlásenia okamžitej splatnosti pôžičky bola žalovaná preukázateľne po dobu dlhšiu ako 3 mesiace v omeškani so splátkou splatnou dňa 10.9.2016 (splatnosť splátok vyplýva z úverového účtu žalovanej -časť predpis splátok).

16. Podľa dôvodovej správy k § 54a Občianskeho zákonníka - zákona č. 343/2018 Z.z., účinného od 5.12.2018, „zavedenie osobitnej úpravy uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia je reakciou na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Inštitúty premlčania a preklúzie sú v zásade inštitútmi „jednoduchého práva“, je však namieste používať ich po zohľadnení a vyvážení všetkých hodnôt, ktoré sú dotknuté. Je nesporné, že je prípustné, aby zákonodarca robil „sektorové výnimky“ pri normovaní obsahu inštitútov súkromného práva s ohľadom na premlčanie či preklúziu, a pre určité typy právnych vzťahov nastavoval jednak rozdielne premlčacie doby (rozlišovanie medzi všeobecnou premlčacou dobou a osobitnými) alebo aj rozdielne právne následky pre nevykonanie práva v určitej dobe (preklúzia podľa § 504 Občianskeho zákonníka). Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Predkladateľ je presvedčený, že po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku. Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi).“

17. Vzhľadom na vyššie uvedené súd v prvom rade skúmal, či voči žalovanej v konaní nie je uplatňovaný premlčaný nárok, ktorý už nie je možné vymáhať. Žaloba vo veci bola podaná na tunajšom súde dňa 28.11.2019, teda za účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka.

18. Podľa § 565 OZ môže veriteľ pre omeškanie s niektorou splátkou žiadať splatenie celého dlhu, len ak to bolo dohodnuté. Táto dohoda je obsiahnutá v časti 7, bod 7.1.1. Zmluvy. § 53 ods. 9 upravuje možnosť veriteľa zosplatiť celý dlh pre omeškanie s jednotlivou splátkou pri omeškani jej úhrady o viac ako tri

mesiace. V takom prípade podľa § 103 OZ plynie trojročná premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Podľa vety druhej citovaného ustanovenia, ak sa však pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

19. Cieľom ustanovenia § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka je brániť tomu, aby veriteľ mohol sám určovať kedy využije právo podľa § 565 pri omeškaní dlžníka, a tak predlžovať premlčaciu lehotu.

20. Premlčanie celého zvyšku dlhu teda nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva (čo neznamena, že ide o okamih, kedy ho prvýkrát mohol využiť). V spotrebiteľských vzťahoch navyše § 53 ods. 9 OZ umožňuje uplatniť právo podľa § 565 až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti je toto ustanovenie lex specialis k § 565 druhej vete Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri pôžičke splácanej mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky.

V takom prípade by veriteľ z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy nemohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. To je však v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže (avšak len za tam uvedených podmienok). V prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu predčasného splatenia.

21. Z uzatvorenej revolvingovej zmluvy vyplýva, že splátky sú zročné k 10. dňu kalendárneho mesiaca. Právny predchodca žalobcu celý dlh zosplatnil ku dňu 16.12.2016 pričom v podaní zo dňa 29.12.2016 o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru adresovanom žalovanej, presne nešpecifikoval od omeškania ktorej splátky odvodil právo okamžitej úhrady celého dlhu, avšak z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ nesporne vyplýva možnosť vykonať právo zosplatnenia až po 3-mesačnom omeškaní so splatením príslušnej splátky, a preto v danom prípade k zosplatneniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou splatnou najneskôr dňa 10.9.2016, keďže od jej splatnosti do doby, kedy právny predchodca žalobcu vyhlásil pohľadávku z úveru za predčasne splatnú, uplynuli viac ako 3 mesiace. V zmysle už citovaného § 103 Občianskeho zákonníka plynie premlčacia doba celého zosplatneného dlhu nie od okamihu doručenia oznámenia alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. V predmetnej sporovej veci išlo o splátku splatnú 10.9.2016, preto začala týmto dňom plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovanému a uplynula dňa 10.9.2019. Úroky a úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku pritom podliehajú rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný. Ak teda žalobca podal žalobu na tunajší súd dňa 28.11.2019 jeho nárok je nepochybne premlčaný, pričom súd na premlčanosť v spotrebiteľských sporoch v súlade s ust. § 54a Občianskeho zákonníka prihliada aj bez námietky spotrebiteľa. V zmysle § 54a Občianskeho zákonníka takýto dlh už nemožno vymáhať, a to ani v súdnych konaniach, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

23. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Prešov 3Co/115/2019, Krajského súdu v Banskej Bystrici 43 Co/82/2019, Okresného súdu Humenné 7Csp/28/2019, Okresného súdu Brezno 1csp/33/2019, Okresného súdu Trnava 72/2019 a pod.

Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. V danom prípade súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanej tak vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Žalovanej však v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli, súd jej nárok na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Ružomberok, (§355 ods.1, §356 CSP) písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.(§ 359 CSP)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a)neboli splnené procesné podmienky,

b)súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c)rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d)konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e)súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f)súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g)zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h)rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a)sa týkajú procesných podmienok,

b)sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c)má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d)ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.